

har, og om de konsekvenser, som de valg, man træffer, måtte have.

Vi ser det selvfølgelig også som nødvendigt, at samtykket til at indhente oplysningerne kan fraviges i nogle sager, hvis der f.eks. er tale om mishandling eller misrøgt af børn, eller hvis der er tale om en tilbagebetalingssag, hvor borgeren ikke nødvendigvis ønsker at deltage konstruktivt.

Vi mener også, at det er vigtigt, at myndighederne får præciseret det aspekt, der ligger i, at man kan straffes, hvis man bevidst tilbageholder information, som burde medføre, at man fik en mindre ydelse eller ikke fik den ydelse. Det er selvfølgelig kun rimeligt, at hvis man bevidst og agtsomt bedrager, så bliver man også straffet for det.

Sagen er jo den, at gør man det, så ikke bare tager man fra de andre mennesker, de medborgere, som rent faktisk har behov for denne her ydelse, man miskrediterer også de mennesker, som har det her behov, fordi man risikerer, at andre vil tænke, at de er en flok bedragere. Det er selvfølgelig ikke tilfældet. Fordi man modtager en social ydelse, er man jo ikke pr. definition bedrager, og derfor skal vi selvfølgelig straffe dem, som bedrager, og som dermed miskrediterer andre modtagere af ydelser.

Det er selvfølgelig i den forbindelse utrolig vigtigt, at man er klar over de regler, der ligger i det her, sådan at ingen borger kan være i tvivl om, hvad der er konsekvenserne af de handlinger, man foretager sig, og det skal myndighederne selvfølgelig være gode til at oplyse om.

I det hele taget er vi glade for de præciseringer, der ligger i det her. Vi er glade for, at borgernes retsstilling bliver præciseret nærmere både positivt og negativt.

Kl. 20.10

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg er blevet noget i tvivl om, hvorvidt fru Charlotte Dyremose ved, hvad det er, man her indfører.

Fru Charlotte Dyremose taler om, at man skal kunne straffes, hvis man bevidst giver urigtige oplysninger, og at borgeren skal være klar over reglerne. Men sådan er det jo i dag. Ifølge straffeloven kræves det, at man kun kan straffes for bedrageri, hvis man ved, man gør noget forkert, men det, der bliver indført her, er uagtsomt bedrageri, det vil sige, at man ikke gør det med vilje. Når man ikke ved, at man overtræder regler-

ne, skal man kunne straffes. Det er det, der bliver indført med denne lovændring.

Jeg beklager, hvis det ikke er det, fru Charlotte Dyremose er blevet oplyst om. Men det er altså det, det går ud på, når man taler om uagtsomt bedrageri, og det er netop derfor, at Straffelovrådet og andre på strafferetsområdet ikke har villet indføre straf for uagtsomt bedrageri i straffeloven. Hvis det er en misforståelse fra De Konservative side, at man støtter det, håber jeg meget, at vi kan få det afklaret under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er lidt i samme boldgade.

Jeg bed mærke i, at den konservative ordfører sagde »bevidst uagtsomt«, og skal blot gøre opmærksom på, at det er altså ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om forskellen på, om det er simpelt eller groft uagtsomt. Her er det altså grov uagtsomhed, som kan straffes, og der er altså nogle brudflader til anden lovgivning. Derfor håber jeg også, at når fru Charlotte Dyremose kommer herop og siger, at det var en fortalelse, tilkendegiver hun også, at Det Konservative Folkeparti selvfølgelig også er indstillet på at drage de paralleliteter til anden lovgivning, som er nødvendig.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Det blev nævnt, at det var en præcisering af retsstillingen i forbindelse med uagtsomhed, men formuleringen »grov uagtsomhed« skurrer meget i mine ører.

Jeg er vant til, at det skal give straf, når mennesker gør sig skyldig i en forbrydelse med forset. For de mennesker, der enten er uvidende eller er så uforsigtige, at de gør sig skyldige i en forbrydelse, har alle principper i gældende retspolitik altid været, at de skal beskyttes med en mildere straf, men her er vi ovre i en anden boldgade. Her indfører man et begreb, der hedder grov uagtsomhed, og det bekymrer mig lidt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det fremgår af lovforslaget, at hvis man f.eks. undlader at komme med nogle oplysninger, som gør, at man måske ikke længere er berettiget til den ydelse, man får, skal man oplyse om det, og gør man ikke det, kan man også straffes for det.